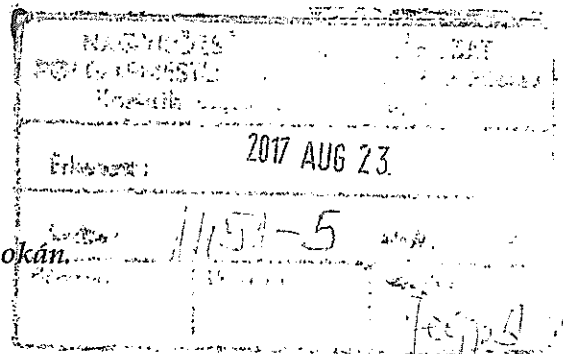

Gádosor Nagyközség Képviselő - Testület
5932 Gádosor, Kossuth ut. 16.

Tárgy: Közérdekű kérés, felszólalás személyes érintettség okán.

Tisztelt Képviselő Hölgyek!

Tisztelt Képviselő Urak!

Tisztelt Polgármester Úr!

A 2017.07. 28-án megtartott Testületi ülésen - a jegyzőkönyv tanúsága szerint - két alkalommal is megszólítottam - Palai és Jámborcsik urak - egy olyan ügyben, melyben a nevem említését is a leghatározottabban vissza kell utasítanom!

Különösen megdöbbenő és némileg felháborító volt Palai képviselő úr megszólalása, mellyel értelmezésem szerint mintegy kvázi azt sugallta akarva - akaratlanul, hogy az Önöknek nemrégiben írott, és a Testület elé terjesztett levelemnek - melyben kértem, javasoltam a Testület feloszlátását - bármiféle köze is lehetne a Fábri úrral szembeni gyáva, arcátlan támadássorozathoz.

Ugyanis szeretném mindenki előtt egyértelművé tenni - ha ezt valaki esetleg nem tudná - hogy a Fábri úrral történtek, egy álláspontom szerint céltudatos folyamat része volt, és meggyőződésem, ha Önök - együtt a falu közösségével - nem tesznek azonnal hathatós, kemény, és határozott lépéseket, a folyamat könnyen tovább folytatódhat, sőt, akár egyféléképen a jövőbeni vitás kérdések „eldöntésének” gyakorlatává válhat szülőfalunkban.

Ennek a közös és megkerülhetetlen feladatnak részeként fordulok Önökhöz, akik lehetőségeiknél fogva, döntően kezükben tartják a megoldás lehetőségét, kötelességét!

Ehhez azonban álláspontom szerint az eset kapcsán szükséges rögzíteni néhány gondolatot, így ha megengedik, ezt elsőként a személyemet érintő ügyek vonatkozásában tenném meg, személyes megemléztettségem okán:

Először is szeretném Palai úrnak egyértelművé tenni, hogy mint eddig, úgy a jövőben is nyíltan vállalom a véleményemet még akkor is, ha ez adott esetben nem találkozik az Ő, vagy bárki más véleményével!

Szeretném egyértelművé tenni számára is, és mindenki más számára is, hogy a Fábri urat ért méltatlan, gyalázatos, gyáva atrocitással összefüggésben való bármiféle említésemet a jövőben nem fogom következmények nélkül eltérni senkitől, mert ez személyemre nézve mélyen dehonesztáló, hiszen egy olyan ügyben lettem név szerint megemléztve, melyhez semmi közöm nincs, nem is volt sem direkt, sem indirekt módon!

Másodszorban szeretném egyértelművé tenni, hogy Fábri urat évtizedek óta nagyon jól ismerem, tisztetem, és a mai napig is - mint a múltban is - rendszeresen gondolatot cserélünk a falu ügyeiről, mindezt korrekt, tisztességes módon és stílusban, sőt, bátran állíthatom, igen magas szakmai színvonalon.

Ha nem is hízelelgetek magamnak azzal, hogy Fábri urat testi - lelki barátomnak mondhatom, de azzal mindenképpen, hogy egy nagyon kellemes, korrekt, egymás tisztelő, és igen építő emberi kapcsolat fűz hozzá.

Ezért nevemnek említését a Fábri úrral történt esettel összefüggésben itt és most, a leghatározottabban vissza kell utasítanom!

Eddig a személyemet érintő ügyekről, ezek után engedelmeükkel áttérnék az elsődlegesen Önöket érintő kérdésekre:

Természetesen, egy percre sem kívánom elhallgatni – hiszen ennek éppen ellenkezője volt a célom - hogy nemrégiben egy levéllel kerestem meg a Képviselő – testületet, melyben azt kértem, hogy oszlassa fel magát a Testület, melyet a mai napon is az egyetlen tisztas, a falu jövőjét pozitívan befolyásoló tettként tudnék értelmezni.

/Ennek újbóli indoklásával nem kívánom újfent rabolni idejüket, hiszen ezt a nyilvánosságra hozott, és a Testület által is tárgyalt levelemben hosszas indoklással már megtettem./

Természetesen, jómagam is a leghatározottabban elutasítom, és elítélem a Fábri úrral szemben elkövetett atrocitást, ezért ezúton ajánlom fel részére mindennemű segítségemet, ha arra Fábri úr igényt tart.

Ugyanakkor úgy gondolom, hogy az eset tanulságul kell, hogy szolgáljon valamennyiünknek, mert ha nem vagyunk képesek levonni a tanulságokat, holnap bármelyikünk sorra kerülhet.

Éppen ezért azt kérem a Önöktől – közérdekű kérdés formájában - hogy Testületi határozatban ítéljék el a történeteket, tegyenek rendőrségi feljelentést, alakítsanak Ad - hoc bizottságot az ügy kivizsgálására, továbbá alkossanak meg Testületi határozat formájában egy „Etikai és magatartásbeli kódexet” úgy a Testület tagjaira, az apparátusra, mint a közösség egészére vonatkozóan, melyben egyebek mellett rögzítsék azokat a közösségi és egyéni közéleti tevékenységekre, megnyilvánulásra vonatkozó magatartásminimumot, melynek átlépése után magának a település Képviselő – Testületének kell a törvény adta kereteken belül az érintettel szemben a leghatározottabban fellépnie!

Ugyanakkor szükségét érzem, hogy ezúton fejezzem ki sajnálatomat amiatt, hogy ugyanezen Testületi lépéseket – ha előbb nem – pl. a Polgármester úr testületi, és azon kívül tett, és lentebb idézett kijelentései, megnyilvánulásai után haladéktalanul nem tették meg!

Sajnálatos, hogy újfent nem voltak képesek saját hivataluk, tekintélyük, és a közösség védelmének érdekében felismerni ennek alapvető szükségességét.

De talán még most sem késő...

Ez ugyanis az, amit egy tisztességesen cselekvő, a Képviselő társaival, a falu egész közösségével szemben lojális, felelős, szolidáris, és álláspontom szerint jogkövető testületnek, képviselőknak, ilyen helyzetben tenniük kellett volna.

Sajnálatos, hogy Önök láthatólag képtelenek saját „meggyőződésbeli korlátaikon” túllépni és megérteni, hogy az Önök magatartása - ha úgy tetszik - „viselkedése” alapvető hatással lehet - álláspontom szerint van is - jó, és rosszértelemben is a közösség egészére.

Sajnálatos, hogy Önök láthatólag képtelenek megérteni, hogy az Önök mindennapi közéleti - és gyakorta magánéletbeli - magatartása, viselkedése, megnyilvánulása, kvázi példaként, sőt, egyféleképpen precedensként jelenik meg a közösség és az egyén előtt, mely adott esetben a közösséget, az egyént, jó, vagy rossz irányba képes terelni.

Arról már nem is beszélve, hogy az Önök mindennapi tevékenysége, megnyilvánulása alapján ítéltetik meg részben a közösség egésze is, mely Önökre kiemelten magas, elháríthatatlan erkölcsi és morális kötelezettséget ró!

Ezért úgy gondolom, hogy az ügy kapcsán - nem mentve a gyáva és arcátlan elkövetőt - szükséges néhány szóban kitérni olyan előzményekre is, melyekről egyébként részben a már említett levelemben, nagyobb terjedelemben már foglalkoztam.

Kérem, engedjenek meg néhány idézetet az elmúlt hónapokban, a Testületi üléseken elhangzott, és a jegyzőkönyvekben rögzített vitákból:

Képviselő - Testületi ülés 2017.03.03.

„Maronka Lajos polgármester: Azt mondja, most én ugatok. Nem marhaságokra költünk, ha a képviselő-asszony nem akarja megszavazni, akkor ne szavazza meg. Jó lenne valahogy most már lenyelni a gombócot, nem állandóan belekrákogni a dolgokba.”

Képviselőt - Testületi ülés 2017.05.23.

„Maronka Lajos polgármester: Nagyon szépen köszöni, hogy felhívta a figyelmét a képviselő-asszony. A fuvar előtt bejelentette, hogy hová megy, miért megy. Akkor kellett volna szólni, nem most. Jelentsék fel. Elég volt a kommunista dumádból.”

„Maronka Lajos polgármester: Kéri, hogy ne aggódjon annyira a képviselő asszony, ne hogy rosszul legyen.”

Képviselő - Testületi ülés 2017. 06.22.

„Palai József képviselő: Akkor azt szeretné kérni polgármester úrtól, hogy mindhármuk számára biztosítson nyilvánosságot a kábeltévén keresztül, hogy beszélhessenek.

Maronka Lajos polgármester: Nyugodtan el lehet menni a kábeltévéhez, és beszélhetnek.

Palai József képviselő: Köszönik, el fognak menni.

Maronka Lajos polgármester: Nagyon szívesen. Kommunista bérencből csak fideszes csicska lesz.”

„Varga Zsolt képviselő: „Elmondja, tegnap történt egy igen ominózus eset, tegnap délután intézményi gyűlés volt....

Az intézményvezetőjét, az idősek otthona intézményének vezetőjét miután bejött a polgármester, nem ott lenne a helye, nem odavaló, nem alkalmas ellátni a feladatát, gyenge, nagyobb senki, mint Bencsikné.

Ezekkel a szavakkal illette.

Az év végéig eltakarítom az intézményből. Ezt mondta a polgármester úr, ezen az értekezleten....

A Bencsikné, hogy finom fogalmazzak prostituálnak titulálta, és nyalják ki továbbra is Prozliknak a ráncos seggét. Ezekkel a szavakkal illette.

Ezt szeretném kérdezni, hogy ez így történt?...

És akkor van ott középen, aki mondjuk így beszél, egy intézményi gyűlésen.

A mi polgármesterüinkről beszélek. Köszönöm.

Maronka Lajos polgármester: Köszöni szépen a Képviselő úrnak. Prostituált szó helyett kurva szót használt. Nem nevezte meg, csak az intézményből egy kurva...

Ezt tényleg elmondta. Prozlik úrral kapcsolatban, - testnyílását - a saját véleményét osztotta meg...

Elmondta a véleményét, nyilván elmondhatja, aki a munkáltatói jogokat gyakorolja, elmondhatja a véleményét egy intézményi gyűlésen.

Természetesen lehet éles szavakkal fogalmazni, semmi baj azzal nincs. Nem fél, Ő szemből támad. Nem aljas féreg módon, hátulról....

Elmondta, és most, amíg nem lop, nem csal, nem vezet félre fél falut, addig nyugodtan mondhatja azt, hogy kurva."

Képviselő –Testületi ülés 2017. 07.04.

„Maronka Lajos polgármester: Tisztelettel köszönti az ülésen megjelenteket, jegyző asszonyt, alpolgármester urat, meghívott vendégeket, külön köszönti a kábeltévé nézőit, akik próbálják a képernyőn keresztül követni Gádorosnak az életét, figyelemmel kísérik a Képviselő-testület munkáját. Gratulál a Gádorosi Kábeltévének, mert úgy hallotta jelentősen megnövekedett a gádorosi tévénézők száma, amióta beindult a „három kismajom” sorozat.”

Eddig az idézetek!

Adódik a kérdés:

Vajon túlzás lenne azt állítani, hogy a Gádorosi Polgárok felháborítónak, képmutatónak, szegyenletesnek tartják, hogy Önök az ilyen a nagy nyilvánosság előtt folytatott verbális „stílusgyakorlataik” után rácsodálkoznak arra, hogy a faluban sokaknál „elszakadt a cérna” hogy nagyon sokan úgy érzik, hogy visszafordíthatatlanná vált a falu minden területre érvényes leépülése, és hogy ezt látva egyre többen gondolják úgy, hogy elég volt, eddig, és ne tovább?

Tisztelt Polgármester úr!

Kérdezem Önt:

Hallja Ön saját magát?

Szokta Ön utólag elolvasni a Testületi ülések jegyzőkönyvének pl. ide idézett részeit?

Összeegyeztethetőnek tartja az ilyen és a hasonló kocsnába sem illő stílust, az Ön Polgármesteri hivatalával?

Összeegyeztethetőnek tartja Ön ezt a fajta kocsnába sem illő verbális ámokfutást, egyházi előéletével, múltjával?

Belegondol Ön abba – jelen ügy kapcsán - hogy magatartása, viselkedése, megnyilatkozásai esetlegesen - rosszul értelmezve - de mégiscsak kvázi egyfajta felhatalmazást, felmentést adhat a közösség egy része előtt az ilyen – Fábri urat ért – és hasonló magatartásra és megnyilvánulásra?

Nos, őszintén szólva - bár kérdéseket tettem fel - nem várok választ, mert szavak helyett kizárólag az Ön jövőbeni tettei azok, melyeket a kérdéseimre adott válaszaként értelmezni, és elfogadni vagyok hajlandó!

Most nézzük az elmúlt 20-évben volt Településvezetés közös felelősségét:

Tisztelt volt, és jelenlegi Képviselő Hölgyek!

Tisztelt volt, és jelenlegi Képviselő Urak!

Tisztelt volt, és jelenlegi Polgármester Úr!

Azt gondolom, hogy pontosan ez az évtizedek óta tartó, a valósággal, a tényekkel, saját múltjukkal, tevékenységükkel, magatartásukkal és megnyilvánulásaikkal való tisztesszembenezés elmaradása az, mely egyre többeket, egyre gyakoribb, és egyre hangosabb kifakadásra és tiltakozásra készítet, hiszen a két évtizede remélt várakozásokkal ellentétben, mára vitán felülivé vált, hogy Önök képtelenek voltak megbirkózni vállalt feladatukkal, a falu ügyes - bajos dolgaival.

Meggyőződése, hogy az effajta tisztesszembenezés elmaradásának részbeni eredménye az is, hogy némelyek „felhatalmazva” érezhetik magukat arra, hogy egy 76-éves embert elvetemült és gyalázatos módon megtámadjanak, éppen egy olyan embert, akinek regnálása alatt ennek a falunak talán utoljára volt esélye arra, hogy elkerülje a mára kialakult, az élet minden területére érvényes mélyrepülést - melynek kialakulásában Önöknek megkerülhetetlen felelőssége volt és van - és aki hosszú éveken át küzdött egy tisztesszeges, élhető faluért, és közéletért.

Nyilván a támadó úgy gondolta - gyalázatos erkölcsiségében - hogy egy 76-éves idős ember az, akit a legegyszerűbb eltávolítani az útból a remélt célja elérése érdekében.

/Az ügynek egyébként ez a legfelháborítóbb és legundorítóbb körülménye!/

Tovább tágítandó a kört közös, és saját felelősségemig:

Tisztelt volt és jelenlegi Képviselők, Polgármesterek!

Tisztelt Gádorosi Barátaim, Honfitársaim, beleértve saját személyemet is!

Azt gondolom, eljött az idő, amikor kinek - kinek el lehet és kell merengenie azon - Önöknek is, a közösség egészének is, és nekem is - hogy személyes felelősségünk hol tapintható ki, érhető tetten abban a történelmi folyamatban, melynek eredményeképpen a közösség életében ilyen gyalázatos, példanélküli eset megtörténhetett!

Ezen sajnálatos ügy kapcsán igenis ki kell mondanunk - és én ki is fogom mondani - hogy a saját egyéni felelősségünk a mára kialakult, az életünk minden területére jellemző méltatlan helyzetért megkerülhetetlen, melyért - ha tetszik ez nekünk, ha nem - akkor is viselniünk kell a felelősséget!

Tisztelt volt, és jelenlegi Képviselő Hölgyek!

Tisztelt volt, és jelenlegi Képviselő Urak!

Tisztelt volt, és jelenlegi Polgármester Úr!

Tisztelt Gádorosi Barátaim, Honfitársaim, beleértve saját személyemet is!

Mint ahogyan én, úgy most Önök is - a Fábri úrral történt eset által kikényszerített körülmények közepette - dönthetünk akár a tisztesszembenezés, akár annak elmaradása mellett, hiszen ez kizárólag az Önök, és az én döntésem, lehetőségem!

De akár szembenéziünk saját múltunkkal, akár nem, azt gondolom és tudom, hogy saját felelősségünket, döntéseink következményeit életük végéig cipelniük, és viselniük kell.

Ez alól ugyanis a „kibújás” a felmentés lehetősége nem az Önök, vagy az én döntésem, hanem gyermekeink, unokáink, az utánunk jövők lehetősége és joga - éljenek is bárhol a világban - akiktől a falut, közösségünk tisztességét, egykor volt nagyságát, csodálatra méltó örökségét csak megőrzésre és használatra kaptuk, és nem arra, hogy felperzseljük, elpusztítsuk mindazt, amit Őseink rájuk, és nem ránk hagytak.

Ha itt és most szembenéziünk múltunkkal, felelősségünkkel, rendben van, és talán így még esélyünk is lehet egy szebb, élhetőbb világra, élhetőbb Gádorosra.

Ha nem, akkor számolnunk kell elődeink és az utánunk jövők megvető ítéletével, mert volt, hogy gyávák, önzők, esetenként nem kellően gondosak voltunk ahhoz, hogy sok száz éves büszke történelmünk, értékeink, az előttünk járók és az utánunk következők tiszteletének kivívása érdekében, néha-néha lemondjuk kivagyiságunkról, gőgünkről, közös ügyeinkkel szemben tanúsított nem megfelelő magatartásunkról, helyenként kicsinyes, önző egyéni céljainkról, lemondva ezzel végérvényesen és visszavonhatatlanul a valamennyiünk által remélt szebb, élhetőbb világról, Gádorosról!

Harmadik út nincs!

Végezetül szeretném Bencsikné Áginak is, Fábri Pisti Barátomnak is, és minden arcátlanul, gyáván megtámadottnak kifejezni szolidaritásomat azért, amit el kellett szenvedniük, és biztosíthatom Őket - legyen esetlegesen bármily messze is közügyeinket illető álláspontunk, véleményünk egymástól - hogy a magam szerény eszközeivel mindent el fogok követni, hogy ilyen méltánytalan, gyáva, és agresszív támadást a jövőben soha, sem nekik, sem egyetlen Polgártársunknak ne kelljen következmények nélkül elviselnie!

Itt és most, ennyit tudtam tenni...

A folytatás, a hogyan tovább, a merre tovább kérdése, az ezekről való döntés joga, lehetősége, kötelessége, mint eddig is, úgy most is, az Önök kezében van...

Tisztelettel:

Rácz József

5900 Orosháza, Tas út 12/B

2017.08.21.

